

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתקי

ערב ש"ק פ' חיי שרה, כ"א מ"ח ה'תשע"ב

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ואחת שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ט שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

הרב התמים יוסף ע"ה קריימן
בן - יבלחטי"א - הרה"ת ר' נחמן בער שיחי קריימן
נקטף בדמי ימיו, בן כ"ג שנה,
ביום ועשי"ק, כ"ח מ"ח ה'תשע"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י

אנ"ש דלאס-אנדזשעלעס, קאליפארניע שיחי

***

לעילוי נשמת

ר' יצחק ב"ר משה ע"ה ז"ס
נפטר ליל ש"ק פי חיי שרה, ז"ך מ"ח ה'תש"ע
ווגתו מרת חוה בת ר' חיים ע"ה ז"ס
נפטרה ביום ג' סיון ה'תשע"א
(מעלבורן, אוסטרליא)
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י חתנם ובתם

הרה"ת ר' יעקב הכהן ווגתו מרת שושנה שיחי קונסיפולסקי

ומשפחתם שיחי

***

IN LOVING MEMORY OF OUR DEAR MOTHER

Mrs. Chava bas Reb Chaim Greenberg ע"ה

Passed away on Monday night, 24 Cheshvan, 5771

ת. נ. צ. ב. ה.

*

DEDICATED BY HER CHILDREN שיחי

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר" לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולעני ר' יוסף אר" לייב ב"ר משה באר וז"ל מרת חשא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולעני ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולעני יוסף ב"ר אר" ע"ה
ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחי - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

לקראת פתיחתו של כינוס השלוחים העולמי / משיחת שי"פ חיי שרה התשנ"ב

7 זמן הגאולה

המאורעות בנוגע ל"חולדות ישמעאל" / פרשת השבוע באור הגאולה

8 ניצוצות של משיח

בפרשתנו החלה הגאולה / לקט קטעים קצרים ופתגמים בעניי גאולה

9 וילחום מלחמת ה' - וינצח

פיקוח נפש דוחה את כל החשבונות המדיניים / שלימות העם והארץ

12 כתב יד קודש

נקודה עיקרית שיש להוסיף ב"סדר היום" דכינוס השלוחים / הגהה בעיית שי"פ חיי שרה התשס"ז

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות
 הרה"ח אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו
 וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו
 ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי', מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
 וילדיהם: עדן שרה ושהם מרדכי שיחיו
 ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי
 ולזכות הרה"ח אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו
 ולזכות הרה"ח יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי
 ולזכות צבי בן חי' רחל שי'

יב. ולסיכום - בנוגע לסועל:

יחי רצון או דער כנס השלוחים זאל זיין בהצלחה רבה ומופלגה, און דער כח הציבור זאל אריינגעבן כח וחיות צו יעדער און די שלוחים בפרט צו אומקערן זיך למקומו און אראפברענגען בפועל בקיום שליחותו די נקודות האמורות:

אז איצטער איז א צייט צו איינגעמען די גאנצע וועלט מיט צדק ויושר און אידישקייט בדרכי נועם ובדרכי שלום. און דער סדר בזה דארף זיין - לכל לראש דורך דעם וואס יעדער שליח פירט דורך שליחותו בא די תושבים מן זיין שטאט.

ובמיוחד - דורך אויפבויען (אדער מרחיב זיין) א "בית חב"ד" במקומו⁴⁸, א בית תורה תפלה וצדקה, כמדובר במ"ג לאחרונה⁴⁹.

39) ל' חו"ל - שבת נו, א. 40) ראה שיחת ארמור' מהורש"ב נ"ע שמח"ת תרס"א הידועה בשם מאמר "כל היוצא למלחמת בית דוד" - נדפסה בס' השיחות הש"ב ס"ע 141 ואילך. לקו"ד ח"ד חשמו, ב ואילך. 41) ואין לך דבר שעומד בפני הרצון" (ראה סה"מ חש"ג ע' 12, ובכ"מ). 42) ולהעיר גם מהלימוד בזה משיעור היומי ברמב"ם בגדל החומר דאונאת דברים, ש"לא ניתן להשבון" והוא "דבר מסור ללב" שנאמר בו "ויראת מאלקיך" (הל' מכירה נפיד' ח"א). 43) ברכות י, א. 44) תהלים קד, לה. 45) ראה שיחת שי"פ וירא, כ"ף מרחשון ש.ו. (י"ד בקונטרס' אב"ע). 46) רמו לזה בפרשתנו (כה, סו ובפרש"י). "ויביאה יצחק אהלה שרה אמו", ויביאה האלה והרי היא שרה אמו, כלומר ונעשית דוגמת שרה אמו שכל זמן ששרה קיימת חי' גר' דלוק מערב שבת לערב שבת וברכה מצוי' בעיסה וענן קשור על האהל ומשמתה פסקו וכשקאת רבקה חזרו", ומשום זה "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה". (י"ג ע"ג ע"ה ל' ד'א) ומה נראית המעלה אמיל' אהלה שרה אמו" (ד"א הקמה חדשה) ע"י רבקה - והחוב"ב "בית חב"ד"; עאכ"כ הקמת "בית חב"ד" אחרש.

מוקדש לעילוי נשמת
 הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר
 נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א
 יה"ד שתיכף ומיד יקוים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

לקראת פתיחתו של כינוס השלוחים העולמי

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות! • כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדורים בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • קטעים משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מבה"ח כסלו, ה'תשנ"ב - פתיחת כינוס השלוחים העולמי - מוגה, תרגום מאידית*

נבראתי לשמש את קוני"ל, ובפרט השלוחים של נשיא דורנו - אשר נקודת השליחות הזאת משותפת ושוה בכל הזמנים - מיתוסף מזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודרת ("נעמט דורך") את כל עניני השליחות והיא ה"שער" שעל-ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדו"ד - שזהו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי ביהדות - הכנה לביאת משיח צדקנו - שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים ושבועות האחרונים): על-פי הודעת

א. בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי - השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ - צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמתית והשלימה.

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני-ישראל בכלל, כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני

(* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באידיש ונדפסה בספר השיחות תשנ"ב ח"א ע' 97 ואילך. בשעתו תורגמה השיחה המוגהת ללשון הקודש ע"י "ועד הנחות בלה"ק", ולאחרונה הוגה התרגום מחדש ותוקן על-ידינו בהתאם למקור. המו"ל.

(1) משנה וברייתא סוף קידושין.
 (2) ראה סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 22. וש"נ. תש"ד ע' 105.
 לקו"ד ח"ד תשמז, ב. (וראה סה"מ תש"ח ע' 240).

דעריבער דארף מען מכריז ויין צו אלע אידן. ובמיוחד צו תלמידי ישיבת תומכי תמימים. וועלכע די רביים האבן אויפגעהארעוועט און וויל מוסר נפש געווען או זיי זאלן ארויסגיין אין "מלחמת" בית דוד" צו ברענגען משיח צדקנו⁴⁰. און אז זיי זאלן אויסוואקסען ויין עסקני ציבור און שלוחים: נענט שלוחים און גייט איינעטען זיי וועלט מיט אינשקייטן

ואין הדבר תלוי אלא ברצון⁴¹ - מ'זאל ניט ליגן אין 'מערה-גרויסען אין יודן'. גאר אין 'מערה אויפן האלדו' (כמתנם כ"ק מו"ח אדמו"ר).

ט. ולחפיר - בתור מאמר המוסגר:

מ'דארף ניט אנקומען צו קאָלע ראיות או דרך הב"ד ושלוחי הב"ד אין דוקא מחוץ אהבת ישראל ובדרכי נועם ובדרכי שלום⁴² - ווייל דאס איז די גאנצע מהות טון הב"ד און ליובאוויטש - אהבת ישראל ואהדות ישראל.

און אפילו ווען עס זיינען דא אויגע, וואס פירן זיך שלא כרצוי - זאגט די גמרא⁴³ "יתמו חטאים" 44 ולא חוטאים ח"ו: הב"ד האט מלחמה מיט עבירות, אבער ניט מיט די חוטאים, אדרבה - מ'איז זיך משתדל ווי מחויר ויין בתשובה.

זיכער טאר מען ניט געבן א "הכשר" אויף רי הנהגה פון די "חוטאים". און מ'דארף באווארענען או אנדערע זאלן זיך אויף ניט פירן: אבער דאס איז א מלחמה מיט די "חטאים" ניט מיט ה"חוטאים" בדוגמא ווי אגים-קיי-הכשר אויף בשר טריפה, דאס איז אבער א התנגדות צו דעם בשר טריפה, ניט צו דעם קצב.

י. דערפון האט מען גאר א נקודה הכי עיקרית וועלכע מ'דארף צוגעבן צו דעם "סדר היום" פון דעם כנס השלוחים:

איצטער איז א צייט ווען יעדער שליח קען איינעמען ויין גאנצע שטאט מיט המצת הצדק והישר והמצת התורה והיהדות והמענינות חוצה. בדרכי נועם ובדרכי שלום.

אבער כאמור לעיל, דער סדר בזה דארף זיין - ניט מ'גייט כוכש ויין כל העולם כולו. גאר מ'הויבט אן מיט דעם אייגענעם שטאט און די מענטשן וואס וואוינען דארט. און דערפון קומט מען דערנאך צו הצלה כלל ישראל וכל העולם כולו.

יא. ובכל זה קומט צו א תוספת כח אין דעם כנס השלוחים דערפון, וואס דאס הויבט זיך אן בשבת זה:

שבת בכלל גיט א כח או די עבודה (פון די שלוחים) זאל אנקומען מחוץ עונג, ובאופן פון "כל מלאכתך עשוי".

ובפרט בשבת זה - וואס ווערט געבענטשט פון דעם שבת שעברתה. כ"ף חשוון. דער יום חולדת פון דעם רבי'ן (מהורש"ב) ג' 46. דער מייסד פון ישיבת תומכי תמימים. און דער נשיא וואס האט אנגעוויבן די עבודה פון ממנה זיין די תלמידי החמימים אלס שלוחים והיילים במלחמה בית דוד. צו מפיץ זיין די מענינות חוצה און ברענגען משיח צדקנו. און דער הסטף ושלימות בזה - ע"י בנו סמלא מקומו. כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

X

X

אסור
 וקפא
 זעין
 מ

2

חז"ל³ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם-כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"⁴), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שבזה מתבטאת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

ב. [.] בשנה זו במיוחד, נתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שלח נא ביד תשלח"⁵, השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני⁶) "שהגיע זמן גאולתכם" מזה "שמלכיות מתגרות זו בזו"⁶, בפרט במדינות הערביים [כולל – מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער!" ואכ"מ].

(3) סנהדרין צו. ב.

(4) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(5) ישע"י רמז תצט.

(6) מדרש לקח טוב לך ד' יד, א. וראה גם ב"ר פמ"ב, ד.

(* שמות ד, יג. וראה בפנים השיחה ס"ב (סה"ש שם ס"ע 97 ואילך. המו"ל.

אָבער כאמור לעיל, דער סדר בזה דאַרף זיין – ניט מ'גייט כובש זיין כל העולם כולו, נאָר מ'הויבט אָן מיט דער אייגענער שטאַט און די מענטשן וואָס וואוינען דאָרט. און דערפון קומט מען דערנאָך צו הצלת כלל ישראל וכל העולם כולו.

יא. ובכל זה קומט צו אַ תוספות כח אין דעם כנס השלוחים דערפון וואָס דאָס הויבט זיך אָן בשבת זה:

שבת בכלל גיט אַ כח אַז די עבודה (פון די שלוחים) זאָל אָנקומען מתוך עונג, ובאופן פון "כל מלאכתך עשוי".

ובפרט בשבת זה – וואָס ווערט געבענטשט פון דעם שבת שעברה, כ"ף חשון, דער יום הולדת פון דעם רבי'ן (מהורש"ב) נ"ע, דער מייסד פון ישיבת תומכי תמימים, און דער נשיא וואָס האָט אָנגעהויבן די עבודה פון ממנה זיין די תלמידי התמימים אַלס שלוחים וחיילים במלחמת בית דוד, צו מפיץ זיין די מעינות חוצה און ברענגען משיח צדקנו, און דער המשך ושלמות בזה – ע"י בנו ממלא מקומו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

יב. ולסיכום – בנוגע לפועל:

יהי רצון אַז דער כנס השלוחים זאָל זיין בהצלחה רבה ומפלגה, און דער כח הציבור זאָל אַריינגעבן כח וחיות צו יעדערען פון די שלוחים בפרט צו אומקערן זיך למקומו און אַראָפברענגען בפועל בקיום שליחותו די נקודות האמורות:

אַז איצטער איז אַ צייט צו אַייננעמען די גאַנצע וועלט מיט צדק ויושר און אידישקייט בדרכי נועם ובדרכי שלום. און דער סדר בזה דאַרף זיין – לכל לראש דורך דעם וואָס יעדער שליח פירט דורך שליחותו באַ די תושבים פון זיין שטאַט.

ובמיוחד – דורך אויפבויען (אָדער מרחיב זיין) אַ "בית חב"ד" במקומו*, אַ בית תורה תפלה וצדקה, כמדובר **כמה פעמים** לאחרונה.

(* רמז לזה בפרשתנו (כה, סז ובפרש"י) "ויביאה יצחק האהלה שרה אמו", "ויביאה האהלה והרי היא שרה אמו, כלומר ונעשית דוגמת שרה אמו שכל זמן ששרה קיימת ה' נר דלוק מערב שבת לערב שבת וברכה מצוי" בעיסה וענן קשור על האהל ומשמתה פסקו וכשבאת רבקה חזרו", ומשום זה "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה".

וזמה נראית המעלה אפילו **בחידוש פעולה** ב"אהלה שרה אמו" (בלא הקמה חדשה) ע"י רבקה – ע"ד הרחבת "בית חב"ד"; עאכ"כ הקמת "בית חב"ד" חדש.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בה"ר **ירמיהו הכהן ולאה** ע"ה **בלוי**

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית **חנה חי' הנה** בת ר' **מאיר שמריהו ורחל** – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיתקן ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה

(7) סוכה נב, ב.

(8) פי' הברטנורא למגילת רות.

(9) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע' וועד.

(* ראה הנסמן בפנים השיחה (סה"ש שם) בע' 82:81. המו"ל.

נקודה עיקרית שיש להוסיף ב"סדר היום" דכינוס השלוחים

בקשר עם כינוס השלוחים העולמי המתקיים ב"בית משיח" – 770, הבאנו (בע' 14-15) ב' צילומים מיוחדים (מוקטנים) מעלה ההגה הראשונה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו, ז"ך מרחשוון, ה'תשמ"ז

(נדפס בלקו"ש חכ"ה עמוד 336 סוף אות יו"ד ואילך, ובתרגום חפשי ללה"ק ב'התוועדות' תשמ"ז ח"א ע' 547)

להלן פענוח הצילום (בא בהדגשה):

דעריבער דארף מען מכריז זיין צו אלע אידן, ובמיוחד צו תלמידי ישיבת תומכי תמימים, וועלכע די רביים האָבן אויפגעהאָדעוועט (און זיך מוסר נפש געווען אויף דעם) אז זיי זאָלן אַרויסגיין אין "מלחמת בית דוד" צו ברענגען משיח צדקנו, און אז זיי זאָלן אויסוואַקסן צו זיין עסקני ציבור און שלוחים: ווערט שלוחים און גייט איינעמען די וועלט מיט אידישקייט!

ואין הדבר תלוי אלא ברצון – מ'זאָל ניט ליגן אין "פערל גרויפען אין יוד", נאָר אין "פערל אויפן האַלדז" (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר).

ט. ולהעיר – בתור מאמר המוסגר:

מ'דארף ניט אַנקומען צו ראיות אַז דרך חב"ד ושלוחי חב"ד איז דוקא מתוך אהבת ישראל ובדרכי נועם ובדרכי שלום – ווייל דאָס איז די מהות פון חב"ד און ליובאוויטש – אהבת ישראל ואחדות ישראל.

און אפילו ווען עס זיינען דאָ אַזוינע אידן וואָס פירן זיך ח"ו שלא כרצוי – זאָגט די גמרא "יתמו חטאים" ולא חוטאים ח"ו: חב"ד האָט מלחמה מיט עבירות, אָבער ניט מיט די חוטאים, אדרבה – מ'איז זיך משתדל זיי מחזיר זיין בתשובה.

זיכער טאָר מען ניט געבן אַ "הכשר" אויף די הנהגה פון די "חוטאים", און מ'דארף באַוואַרענען אַז אַנדערע זאָלן זיך אַזוי ניט פירן; אָבער דאָס איז אַ מלחמה מיט די "חטאים" ניט מיט די "חוטאים". בדוגמא ווי אסור וחה"ש [= וחילול ה'] וכו' געבן אַ הכשר אויף בשר טריפה, דאָס איז אָבער אַ התנגדות צו דעם בשר טריפה, ניט צו דעם קצב.

י. דערפון האָט מען נאָך אַ נקודה הכי עיקרית וועלכע מ'דארף צוגעבן צו דעם "סדר היום" פון דעם כנס השלוחים:

איצטער איז אַ צייט ווען יעדער שליח קען איינעמען זיין גאַנצע שטאַט מיט הפצת הצדק והישר והפצת התורה והיהדות והמעיונות חוצה, בדרכי נועם ובדרכי שלום.

שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פ' חיי שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים), שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבה, שזה נותן כח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו*.

ונוסף לזה זהו גם שבת מברכים ראש חודש כסלו [ובשנה זו – שני ימים ראש חודש], חודש **הגאולה**, וחודש מתן תורה דפנימיות התורה¹⁰, חודש השלישי בימי הגשמים [כנגד חודש השלישי בימי הקיץ¹¹ (חודש סיון) – החודש של מתן תורה הנגילית¹⁰]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ"¹², שדוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה **בגוף**, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ'ורוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹³ – מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח" . . מרחפת על פני המים").

ג. מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעמדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי":

10) ראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' רה. ריז.

11) ראה ל"ת האריז"ל פ' ויצא. ועוד.

12) בראשית ב, ו.

13) בראשית א, ב. ובב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

(* ראה בפנים השיחה ס"ו (ס"ה שם ע' 103) ואילך. המו"ל.

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת ("באשטייט") בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעיונות חוצה, צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") בנקודה זו – כיצד זה מולך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – "כל ימי חיך **להביא** לימות המשיח"¹⁴: כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכ"מ), שהוא (השליח) עומד ומחכה עד שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא – **"להביא"**, הוא עושה כל התלוי בו כדי **להביא** "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (ל' רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹⁵, אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי"¹⁵ וכו').

ובפשטות הכוונה היא – שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתושב"כ ובתושב"ע¹⁶ באופן **המתקבל** לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה של זמן זה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי בלי שום יוצא מן הכלל.

14) ברכות פ"א מ"ה.

15) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.

ד. ויהי רצון, שע"ז שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות עם כל עשר כוחות הנפש שלו, ובפרט שכל השלוחים יהיו מונחים בזה ביחד ("זיך צוזאמענלייגן") ויכנסו בזה – יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו – "שלה נא ביד תשלח", השליח שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – וכפי שהי' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר נתאחד עם אביו, אשר הוא הי' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבעה דורות.

ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"¹⁶)], וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמות ומהות בעצמו כביכול הוא משיח צדקנו: "שלה נא ביד תשלח"¹⁷ – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק שמא הקב"ה רוצה להחזיק את בני ישראל עוד רגע בגלות למען גודל הנחת-רוח וההנאה

(16) תהלים קמז, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.
(17) להעיר מהשייכות לשנה זו – ד"שלה נא ביד תשלח" הוא ר"ת תשנ"ב.

שהעבודה בזמן הגלות מסבה לו – זועק יהודי: "כל מה שיאמר לך הבעה"ב עשה חוץ מצא"¹⁸, כל מה שבעל-הבית, זה הקב"ה, אומר צריך לעשות "חוץ מצא", להישאר עוד רגע ח"ו במצב של "צא" בחוץ משולחן אביהם, מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: "שלה נא ביד תשלח" – בשנת ובתחלתה "יד תשלח" והבא כבר את הגאולה האמיתית והשלימה!

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין – שיר-השירים – של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה-אור ולקוטי-תורה כל חלקיהם עד סיומם. שעל-ידי לימוד התורה בענינים אלו, ממהרים עוד יותר את ההמשכה בפועל],

עד לאופן שנקבה תסובב גבר¹⁹, הקב"ה עצמו כביכול נותן תודה לבני ישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבודתם (אפילו אם לא היתה בתכלית השלימות),

והוא מוליק את כל בני ישראל לארץ-הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

(18) פסחים פו, ב.
(19) ירמ' לא, כא.

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

על-פי-כן הם איחלו 'מזל טוב'.

שלישית: שלא יחשבו שזה נשאר סוד, ובמילא הם יכולים להמשיך להעלים את זה – זה כבר נדפס בעתונים (אין לזה שייכות לפלוני-בן-פלוני – הטבע של עיתונאי הוא, שכשהוא שומע דבר חדש הוא מיד צריך לפרסם את זה), ו"אמת מארץ תצמח",

אי-אפשר להסתיר דבר כאשר נוכחים שם עשר, עשרים או שלושים אנשים; כפי שהגמרא אומרת "מילתא דמתאמרא באפי תלתא" – דבר הנאמר בפני שלשה אנשים – מוכרח להתפרסם (יום קודם או יום אחר).

[בדיוק כשם שהיה במלחמת יום-הכיפורים, שחשבו שלא ידעו מהמעשה המבהיל שעשו – שגרמו לכל-כך הרבה קרבנות רחמנא-ליצלן, בגלל שלא התחשבו עם החשבון הצבאי אלא עם החשבון המדיני – אבל סוף-כל-סוף זה התגלה].

. . כולם יודעים שמצרים אינה 'מתלהבת' שסוריה או ירדן או לבנון יגדלו – מצרים רוצה מנוחה, והעיקר – היא רוצה לקבל סיוע מארה"ב, וכדי שיתחייבו לתת לה את הסיוע – היא מוכנה להסכים על הכל.

וכשארץ ישראל תעמוד בתוקף – כפי שהדין הוא שפיקוח-נפש דוחה את כל התורה כולה, על-אחת-כמה-וכמה שהוא דוחה את כל החשבונות המדיניים – שמצד פיקוח-נפש אסור למסור אפילו אצבע קטנה, טפח, שעל, ארבע אמות – ועל-אחת-כמה-וכמה יותר מזה, בגדה המערבית – היא ודאי תפעל.

ועל-דרך-זה אם יוותרו על הענין של משטר אזרחי – נותנים לידיהם את הנשק שבו הם יגרשו, רחמנא-ליצלן, מחר או מחרתיים את כל היהודים ואנשי הצבא הנמצאים שם!

השאלה היא רק אם זה יהיה יום קודם או יום מאוחר יותר – אבל מוסרים להם את המפתח לכך, ולוקחים מעצמם את האפשרות להתדיין על זה, מכיון שהכירו בזה שהם הבעלים על השטח בנוגע לחיים האזרחיים, ומכיון שהם ה'בעלי-בתי' – הם יכולים להחליט את מי הם רוצים כשכן ואת מי לא, היכן צריכים צבא והיכן לא. ובפרט שעוד יהיה להם מישהו שיתמוך בידם וכו', ואין כאן המקום להאריך בזה.

(תרגום חפשי משיחת מוצאי ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

לזכות הרה"ח ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ח דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבקובסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ויודעים את מי הם בוחרים בתור באי-כחם – וכאשר נותנים להם אוטונומי, אפילו רק אזרחית, זאת אומרת שמתנתקים מהבעלות שם, ורק ממשיכים לשמור שם על הבטחון.

לאחר-מכן הם יכולים לבוא ולטעון שאין ברצונם לחכות חמש שנים ומספיק חמש ימים, והם רוצים שישלחו משם את פב"פ, ושיוציאו את הצבא מכיון שיש להם משטרה – אשר את זה מרשים להם ואפילו נותנים להם נשק,

זאת אומרת, שעל-ידי-זה שומטים מלכתחילה את היסוד מתחת לרגליים שלא יוכלו לעמוד שם – בהזדמנות הראשונה שהם ירגישו מה יש בכחם, כבר לא תהיה כל אפשרות להתדיין אתם!

ובכדי להקל את הנסיון עוד יותר – ראו שלאחר שחתמו ב'קעמפ-דייויד' שמוותרים על הענינים של האוטונומיה וכו', וכולם איחלו 'מזל טוב', ויהודי-ה'מה-יפית' איחלו 'מזל טוב' על כך שיקחו חלק זה וחלק אחר של ארץ ישראל –

הם רק המתינו כמה שבועות – ומיד הציבו תביעה שזה עדיין לא מספיק וצריכים לתת עוד ענינים, ולא יכולים לחכות חמש שנים, עם כל הפרטים שחלקם כבר נדפסו בעיתונים וחלקם יודפסו מחר ומחרתיים.

– אם היו עומדים מלכתחילה בתוקף – לא היו מגיעים לכך, אבל כעת ברור יותר מה יהי, רח"ל היל"ת, באם יחתמו על הנוסח שרוצים להציע עכשיו: אין שום ספק וספק-ספיקא שזה יגדיל יותר את הענין של פיקוח-נפש שלא בערך, היה-לא-תהיה, ואין שום ספק וספק-ספיקא (על יסוד העובדות שהיו עד עתה) שזמן לא ארוך לאחר החתימה הם יתבעו עוד תביעה ועוד תביעה, עד להתביעה של הקיצונים שבהם (שאינני רוצה להעלותה על דל-שפת).

הגורם לקרבנות רח"ל במלחמת יום-הכיפורים

הנקודה בכל הנ"ל היא:

ראשית, אלו שעד עתה הטעו אותם ואמרו להם שהמומחה הצבאי אומר שמטעם פיקוח-נפש צריכים להחזיר שטחים – שידעו שזו טעות, וטעות הכי חמורה, כי זו טעות בפסק-דין בנוגע לענין של פיקוח-נפש.

הוא אמנם לא אשם בזה שהטעו אותו, אבל בידו לברר את זה, ואין זה "בשמים גו" ולא מעבר לים" – כל מומחה צבאי שהוא יזמין אליו (והוא יבטיח לו לא לגלות את שמו – כדי שלא יהיו לההוא צרות על אמירת האמת) ישמע ממנו אותו חוות-דעת ששלוחיי שמעו מכולם בלי יוצא מן הכלל: שיצאו ב"שן ועין", ושהסכנה בנוגע לפיקוח-נפש היא שלא בערך יותר וכו'.

שנית: אלו שאומרים (או שרוצים לעשות רושם) שהם שאלו את הפוסק והוא אמר שהם צריכים לאחל 'מזל טוב' – אזי חובתם האנושית מצד הגינות פשוטה (לא מצד שולחן-ערוך) לפרסם (באותו מקום אליו הגיע הידיעה שלהם) שהפוסק אמר להם לשתוק, ואף-

המאורעות בנוגע ל"תולדות ישמעאל"

[. .] כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל¹ "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני² "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש³ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענינים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחת ש"ש פ"ח חיי שרה, כ"ב מרחשון ה'תנש"א - מוגה)

רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז, דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "ענינים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך המקדש עצמו.

(1) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.
(2) ישעי' רמז תצט.
(3) להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב).

נשלמו כל הענינים דשני חיי שרה

ויהי רצון, שכיון שבימינו אלה נשלמו כל מעשינו ועבודתנו בכל פרטי הענינים דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, ובאופן דשני חיי שרה שכולן שוין לטובה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר צחצחו את הכפתורים, ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, ובפרט שלאחרי זה עברו עוד עשיריות שנים שבהם צעקו בני"י עד מתי (וואָס דאָס דאָרף דאָך אויך האָבן א שיעור), תבוא תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ואז יתגלה הענין דתולדות יצחק (כפי שמתחילין לקרוא בתורה במנחה), כמארז"ל שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא כי אתה אבינו, כיון שהתענוג והצחוק (יצחק) שנעשה ע"י מעשינו ועבודתנו כל משך זמן הגלות יתגלה לעתיד לבוא שאז ימלא שחוק פיננו, ואז יהי' הענין דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים באופן נעלה יותר, הן הענין דמאה שנה, מאה ברכות, והן הענין דכ"ז שנה, שרומז (גם) לכ"ז אותיות התורה, כיון שכל עניני התומ"צ יהיו בתכלית השלימות, כמצות רצונך, ותורה חדשה מאתי תצא, טעמי תורה שיתגלו לעתיד לבוא בתורתו של משיח, כולל גם התורה חדשה דרבתינו נשיאינו עד לבעל יום ההולדת דכ"ף מרחשון, ובנו יחידו ממלא מקומו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שהקיצו ורננו שוכני עפר, והם בראשם, ויאמרו תורה חדשה, חידוש גם לגבי הקב"ה, כביכול, ע"ד מארז"ל נצחוני בני נצחוני, עד לתורה חדשה מאתי תצא, מאתי דייקא, ובאופן שלא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי, אותי דייקא, ועוד והוא העיקר, שכל זה יהי' תיכף ומיד ממש, ממש ממש.

(ממאמר ד"ה ויהיו חיי שרה ה'תנש"א - מוגה)

בפרשתנו החלה הגאולה

בפרשתנו מתחיל הסיפור של התחלת הגאולה. בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות: "והכנעני אז בארץ" וכפי שרז"ל אומרים שהי' הולך וכובש כו', ואילו בפרשתנו מדובר כבר אודות הגאולה, שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מעפרון בארץ-ישראל וזה הי' "לעיני בני חת", שכולם הודו שזה שייך לאברהם – תחלת הגאולה הכללית של כל בני ישראל.

והגם שהוא שילם עבור זה "ארבע מאות שקל-כסף", הרי מובא על כך שלא רק שלא נוספה עי"ז מעלה לעפרון, אלא אדרבה, עוד חסרון: משום כך נטלו משמו את האות "ו".

וכדאיטא בספר פענח רזא (ספר של ראשון) שע"י הארבע מאות שקל כסף ששילם אברהם, קיבל כל יהודי חלק בארץ ישראל, וכפי שהוא מחשב שם – על-פי חשבון הפסוק "זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" – שעבור ארבע מאות שקל אלו קיבל כל יהודי משישים ריבוא בני ישראל אמה על אמה בארץ ישראל.

[ואם-כן] הגאולה כבר החלה אז, וצריכים רק להסיר את ההעלמות והסתרים, ולהביא ("אַרְאֶפְרַעֲנֵנִי") את הגאולה למטה בגילוי ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשט"ז – לקו"ש ז"א ע' 44)

אלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" – יערה עליהם רוח ממרום

[. .] ועוד קודם לחנוכה זוכים כבר לחנוכת ביהמ"ק השלישי בחודש חשון – ע"פ המבואר בילקוט שמעוני. ויה"ר שענין זה יהי' עוד בחודש חשון השתא – שהרי נותרו עדיין ג' ימים בחודש חשון (ובפרט כאשר מצרפים גם את יום השלושים דחודש חשון).

ואלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" או "בדיחותא" ח"ו – יערה עליהם רוח ממרום כו', ובפרט כאשר יזכרו שלפני מספר שעות אמרו בתפלתם "ותחזינה עינינו בשוכך לציון", ומכיון שאמרו זאת בעת התפלה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, במעמד ומצב ד"כעבדא קמי מרי" – הרי פשיטא שאין זה ענין של "ליצנות" או "בדיחותא" או אפילו באופן של "מהיכא תיתי!" (משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשמ"ג – בלתי מוגה)

הזכרת שמו של משיח מזרזת יותר את ביאתו

מבואר במאמרו הידוע של אדמו"ר המהר"ש ("לכתחילה אריבער") הקשר והשייכות דכפל לגאולה, ע"פ מארז"ל "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה", וביניהם גם 'צ', בו עתיד הקב"ה לגאול לישראל בסוף מלכות רביעית, שנאמר איש צמח שמו ומתחתיו יצמח".

ולהעיר, שהזכרת שמו של משיח – "איש צמח שמו" – ממהרת ומזרזת עוד יותר את ביאת צמח, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ז"ת מרחשון, כינוס השלוחים העולמי, ה'תשמ"ט – בלתי מוגה)

פיקוח נפש דוחה את כל החשבונות המדיניים

. . אני מנצל את ההזדמנות לדבר באופן שיוכלו לשמוע את זה בכל קצוי תבל – אע"פ שבאמת אין זה ענין שלי, היות וישנם רבנים בארץ ישראל שזהו תפקידם לעשות את כל הרעש – אבל ישנו הדין של "לא תעמוד על דם רעך"!

– אני אומר זאת בכל החריפות, מכיון שעומדים בארבעת הימים שבין יום-הכיפורים לסוכות שאז היהודים "עסוקין במצוות" –

ומצד "לא תעמוד על דם רעך", כל אחד שיודע על המעמד ומצב אסור לו לשתוק אלא עליו לומר בגלוי את המצב כמות שהוא.

שהמצב הוא (כאמור לעיל – אני חוזר על כך בפעם השלישית מצד חומר הענין) – שכל אנשי הצבא אומרים שעל-פי חשבון צבאי אין כל ספק שעל-ידי שיחזירו משהו ב'גדה המערבית' (זאת אומרת, הגבול המזרחי של ארץ ישראל) פותחים את כל הארץ לפניהם.

וכאמור לעיל, זה דבר שכל אחד יכול לברר – הוא צריך רק להבטיח למומחה שהוא לא יפרסם זאת בשמו מכיון שזה היפך המשמעת וכו' (מה שייך כאן משמעת – אינני יודע, אך על-כל-פנים כך הוא המצב).

ומצד החשבון המדיני – ברור שכשיעמדו על כך בתוקף, יפעלו; בדיוק כשם שפעלו כאשר עמדו בתוקף בנוגע לירושלים.

אמנם בגלל אותה טעות שעושים בנוגע לגדה המערבית, אין להם רשות לעמוד בתוקף בנוגע לירושלים – בכל זאת, הקב"ה עזר שעל ירושלים עמדו בתוקף, כדי להראות שכאשר הצד השני רואה שאכן מתכוונים לכך באמת – הם מוותרים!

וכאמור, אין מקום בטבע לומר שמצרים לא תחתום על חוזה שלום נפרד עם ארץ ישראל; אמנם הם דורשים הכל, אך הם יקחו מה שיתנו להם – ומכיון שארה"ב לא יכולה להרשות שיסעו קודם שיחתמו על נייר, 'יצאו ידי-חובה' בחתימה על נייר בין מצרים וארץ ישראל – אם רק יתנו טעם פשוט מדוע לא רוצים לחתום בנוגע לגדה המערבית,

שהטעם הפשוט והאמיתי הוא – שכאשר ארה"ב תשאל את המומחים שלה בעניני בטחון הם יאמרו שאם ימסרו את הגדה המערבית – פותחים את כל הארץ לפניהם.

ומה שטוענים שמדובר (לא על מסירת שטחים, אלא) על אוטונומיה וכו' – אזי כמדובר כמה פעמים, אין הפירוש בזה שנותנים אוטונומיה ליהודים – נותנים אוטונומיה לאלו הנמצאים בשכם, בחברון, בראמאלה וכיוצא-בזה (שיש להם כבר אוטונומיה במקצת),